

Jan Hrušínský: Na psaní dramatického textu bych si netroufnul

1. 4. 2016 Michaela Rochovanská / Foto: archiv Jana Hrušínského a Divadla Na Jezerce

Přinášíme vám rozhovor s hercem a principálem Janem Hrušínským. Podívejte se prostřednictvím našeho povídání mimo jiné i do zákulisí Divadla Na Jezerce. Co všechno obnáší kancelářské povinnosti a jak se vybírají hry do repertoáru této nuselské scény?

Téměř veškerý čas věnujete produkci divadla. Jak vypadá váš „kancelářský život“?

Kolem desáté dopoledne jdu většinou do divadla a kolem desáté večer zase odcházím. Ráno zapnu počítač, vaří se káva a společně se svými kolegyněmi v kancelářích řešíme provoz divadla, dramaturgii, další kávu, autorská práva, propagaci, pracovní schůzky, kávu, korespondenci, personální věci, prodej vstupenek, platby, platby, silnou kávu a zase platby faktur, které nejenže neubývají, ale často mám pocit, že geometrickou řadou stále přibývají, odrážíme pokusy politiků, jak např. prostřednictvím účelově založené akciové společnosti zdražit našemu divadlu o tisíc procent plyn (procenta nejsou nadsazená – to se našemu divadlu vážně v nedávné minulosti stalo) a podobně. V tuto chvíli zjišťuji, že káva nepomáhá.

A co se kvůli grantu angažovat v politice. O tom jste neuvažoval?

Vůbec si neumím představit, že bych jako „vedlejšák“ vstoupil do politiky a celý den někde loboval za veřejné peníze na svoje podnikání a divadlo udržoval kvůli bankovnímu účtu, na který by takto získané granty a dotace jen pršely. To by mě ale zoufale nebavilo a před svými kolegy v divadle, kterých si vážím, i před občany, kteří by mně nedej bože zvolili, bych se propadal studem.

Na Jezerce jste i dramaturgem. Kolik knih tak přečtete?

Málo. V posledních letech čtu jenom samé, většinou úplně pitomé, divadelní texty! Jenže chvíli trvá, než poznáte, že hra je hloupá a tudíž ztrátou času a musíte sáhnout po jiné. Dobrých her je jako šafránu, zvláště českých, jejichž autorská práva jsou navíc v České republice nesmyslně mnohem dražší, než hry nejlepších světových autorů. To je další z absurdit českého podnikatelského prostředí, divadla proti této loupeži nic nenamítají, protože jsou dotovaná a platí to za ně občané z daní – tady je nerovnost podnikatelských podmínek a nesmyslnost dotací naprosto zřejmá. A proto je dramaturgie asi ze všech divadelních oborů nejobtížnější. Jinak mám doma i na chalupě velké a obsažné knihovny, které neustále doplňuji a rozšiřuji a na které se hrozně těším, až jednou Divadlo Na Jezerce nebude.

Sám jste přispěl několika velice čtivými příspěvky do novin. Nenapadlo vás někdy napsat třeba divadelní hru?

Ne. Dramatický text je úplně jiná disciplína, na kterou bych si netroufnul. Ale bavilo by mě asi drammatizovat pro divadlo nějaký román a možná se o něco podobného časem pokusím. A baví mě dělat úpravy textu pro konkrétní inscenační záměr. Před časem, v devadesátých letech, jsem psal malé fejetony o všem možném kolem nás, které vyšly knižně, pod názvem Vážně jste to nečetli? Diváci mohou knihu zakoupit ve foyer DNJ při našich představeních.

Přejdeme k vaší filmové činnosti. Aktuálně jste vidět v pohádce Řachanda, která je v kinech. Jak byste charakterizoval „vašeho“ krále?

Král, kterého hrají ve filmové pohádce Řachanda, nepatří k našim nejbystřejším panovníkům, ale je neskutečně milujícím otcem své jediné dcery, rozmazlené princezny Markétky. A pro ni udělá všechno na světě. A pro svůj klid. Taková role je požehnáním a skvěle se hraje, zvláště když jste obklopeni tak výbornými kolegy, jako je Bolek Polívka, Vilma Cibulková, Denisa Pfauserová, Ester Kočíčková, David Novotný, Věra Kubánková, Míra Nosek, Olda Kaiser, Petr Čtvrtníček a další a další.

Recenzenti ale na pohádku nepějí zrovna chválu...

Kritikům se film nelíbí, divákům ano. To není nic překvapivého, ani nového. Švejk s mým tátou měl otřesné recenze, ale hraje se dodnes. Takže všechno, jak má být.

Překvapuje mě, že se neobjevujete v žádném seriálu. Jste jejich odpůrcem?

Nejsem. Seriály typu Byli jednou dva pásaři, Sága rodu Forsytů, Panství Downtown, Hercule Poirot, Hra o trůny, House of Cards nebo 24 hodin se mi líbí a podle mě jsou vynikající. Ale nenabídli mi, abych v nich hrál. Nabízeli mi Ordinaci v růžové zahradě a tu jsem odmítnul.

A na co ještě se s chutí v televizi podíváte?

Na pořad Na plovárně s Markem Ebenem, na přenosy či záznamy různých rockových nebo jazzových koncertů, na zpravodajskou 24ku, mám rád Václava Moravce. Vysloveně si užívám pořad Marka Wollnera Reportéři ČT a většinu rozhovorů Daniely Drtinové a Martina Veselovského na DVTV, tamtéž úžasná videa Petra Čtvrtníčka nebo na Streamu Kancelář Blaník. Jinak miluji filmy pro pamětníky, tj. staré české filmy od třicátých let, přes léta šedesátá a některé další, stejně tak staré

italské, francouzské a britské filmy, stejně jako úžasné americké bijáky se Spencerem Tracym a Katherine Hepburnovou, Genem Kellym, Fredem Astairem a Ginger Rodgersovou, Garry Cooperem, Humhrey Bogartem, Sidney Poitierem, Rodem Steigrem, Orsonem Wellsem, Brandem, Elli Walachim, Gregory Peckem a Audrey Hepburnovou, Robertem Redfordem s Paulem Newmanem a desítkami dalších geniálních hráčů až po generaci dnešních stejně skvělých herců typu Toma Hankse, Julie Roberts, Richarda Gere, Al Pacina či Scarlett Johansson, DiCapria nebo Winslet.

Prozradte, na co se v nejbližší době nejvíc těšíte?

Těším se na premiéru kanadské hry Shylock s Milanem Kňažkem, kterou právě zkoušíme na Jezerce v režii Radka Balaše (Na Jezerce už režíroval úspěšná představení Generálka a Já, Francois Villon).

O čem Shylock je?

Je to hra mířící proti antisemitismu a přehnané politické korektnosti. Díky současnému dění ve světě každým dnem nabývá na aktuálnosti. Bohužel. A bytostně se nás všech dotýká. Před diváky předstoupí s monologem ze Shakespearova Kupce benátského herec Jon v masce Shakespearova Shylocka. Když náhle přejde do civilního projevu, pochopíme, že jsme na bouřlivé besedě s diváky, která následuje po posledním představení této hry na nejmenovaném divadelním festivalu, kde se měla hrát ještě čtrnáct dní. Ředitel festivalu ji však po vášnivých protestech, které inscenátory a hlavně Jona, představitele Shylocka, obviňovaly z antisemitismu, ze strachu náhle stáhl z repertoáru a její uvádění předčasně ukončil. Vzrušující hra s diváky se v určitých momentech stává drsnou obžalobou absolutizované politické korektnosti, která může páchat nedozírné škody nejen v oblasti umění. Česká premiéra se v Divadle Na Jezerce odehraje za účasti kanadského autora Marka Leirena-Younga 27. dubna 2016.

Text: Michaela Rochovanská

Foto: archiv Jana Hrušínského a Divadla Na Jezerce

Více zde: <http://www.prakultura.cz/products/jan-hrusinsky-na-psani-dramatickeho-textu-bych-si-netroufnul1/>